

Gemeente van Christus,

We vervolgen vandaag de preken serie over de Filippenzenbrief. Collega Glismeyer is de vorige keer al begonnen met Filippenzen 3, we gaan verder vanaf vs. 12. En daar lezen we: "Niet dat ik het al verkregen heb of volmaakt ben, maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen".

We vallen er midden in, waar gaat dit over, "niet dat ik "het" al verkregen heb" en ik jaag ernaar om "het" ook te grijpen, wat is dat "het"? Daarvoor gaan we toch eerst terug naar het begin van hoofdstuk 3.

In vs. 3 schrijft dat hij in Christus Jezus roemt en niet op het vlees vertrouwt. En dat niet op het vlees vertrouwen gaat dan om twee dingen: 1) hij hangt niet meer alles op aan zijn afkomst dat hij een Hebreeër is uit de Hebreeënen (5), iemand die de Joodse wetten strikt houdt (U moet dan denken aan de besnijdenis, de sabbatsviering, de voedselwetten) en 2) hij hangt niet meer alles op aan wat hij presteert, dat hij een ijverige Farizeër is (5,6).

Vanuit een ik-gerichtheid, die leunt op afkomst, etniciteit en op het naleven van de Joodse wetten, is hij gekomen tot een Christus-gerichtheid die leunt op wat Christus voor hem gedaan heeft.

Zijn focus is Christus geworden, Hij leeft van Hem, door Hem, met Hem, in Hem, voor Hem, hij moet het van Hem hebben. In hoofdstuk 1 hoorden we hem al zeggen: "Want het leven is voor mij Christus". En in vs. 8 schrijft hij dat het hem erom gaat Christus te *winnen*. Daar gaat het hem om. Dat is de prijs waar hij naar jaagt (14). Christus is de prijs. Dat hij Christus *wint*. Dat is dus ook nog iets van de toekomst blijkbaar Christus *winnen* en wat wil dat dan zeggen?

Dat betekent eigenlijk volledige omgang met Christus. Nu op aarde is dat gedeeltelijk maar dan als Christus terug zal komen op de wolken van de hemel zal die omgang met Christus volmaakt zijn.

Hier stop ik even, wat zegt dit ons? Voor Paulus gaat het er dus om dat hij Christus zal winnen, dat is het grote doel in zijn leven geworden. Dat is de prijs waar hij voor gaat, hij jaagt ernaar om dat te grijpen (12), Christus te grijpen, Christus vast te grijpen voor altijd. Willen we dat ook? Dat die omgang met Christus volmaakt zal zijn. Is dat ook waar wij ons druk om maken, is dat ook ons doel in het leven? Het is wel heel mooi wat Paulus hier zegt.

Ik wil helemaal bij Christus zijn, en in vs. 9 "in Hem gevonden worden". Dat ziet op de redding die er door Christus is voor Paulus. Hij kan er zijn, Hij is behouden omdat Hij in *Hem* is, in Christus is en dat zal dan volmaakt zijn.

Christus winnen. Het gaat Paulus om de intieme omgang met Christus. En hier op aarde komt daar nog wel eens wat tussenin toch maar daar is dat voorbij. En hier op aarde kan Christus voor ons nog ver weg zijn omdat Hij boven is maar daar is dat voorbij want dan zien we Hem in levende lijve.

Paulus zegt nog iets in Filippenzen 3 het 10de vers: "opdat ik Hem mag *kennen*". Christus winnen, Christus *kennen*. Dat heeft met hetzelfde te maken. Christus kennen doe je als je met Hem omgaat. Zo is het ook bij ons mensen, als je met elkaar omgaat, leer je elkaar kennen. Nu als je met Christus omgaat, leer je Hem kennen.

En dan ga ik nog een stapje verder. Je leert Christus kennen als je met Hem omgaat. En dat omgaan met Christus is voor Paulus Christus' leven delen. Dat is weer net als bij mensen, je leert elkaar helemaal goed kennen als je elkaars leven deelt. Als je met elkaar dingen doet, met elkaar met vakantie gaat bij voorbeeld. Nu, je leert Jezus kennen als je Zijn leven deelt en dat delen van Zijn leven houdt in het delen in Zijn opstanding en in Zijn lijden. (vs. 10,11), de ene gedachte volgt logisch uit de andere.

Het delen in Zijn opstanding dat is het eerste wat Paulus bespreekt. In vs. 10, "opdat ik Hem mag kennen en de kracht van Zijn opstanding". Je mag allereerst delen in Zijn opstandingskracht. Dat is positief. We leven in de lijdenstijd, Pasen ligt toch nog voor ons? Nee, we leven altijd in de Paastijd. We hebben Pasen altijd *in de rug*. Lijdenstijd was maar een keer, Paastijd is altijd. Wat is dat delen in Zijn opstandingkracht? Dat je mag weten dat de Opgestane Heer door jou heen wil werken door Zijn Geest om het leven te leiden dat God wil. Wat is dat delen in Zijn opstandingkracht? Dat je mag weten dat de Opgestane Heer bij is om je bij te staan, om je hoop te geven als je lijdt.

Ja, en als ik dan het woord "lijden" laat vallen, dat is dus het tweede waar we in gaan delen. Ah jammer, dat is misschien een teleurstelling. Ik begon zo positief, delen in Zijn opstanding. Maar Paulus zegt vervolgens ook en de gemeenschap met *Zijn lijden*. Dus toch nog lijdenstijd. Waar gaat het dan om? Lijden om Christus' wil. Dat hoort ook bij die omgang met Christus. Als je met Christus omgaat, kan daar ook lijden bij horen. Lijden omdat niet iedereen Christus kent, omdat niet iedereen Christus *wil* kennen en dienen en eerder meer dan minder. Lijden omdat je merkt dat anderen zo anders in het leven kunnen staan dan jij. Als we zien hoe anderen anders denken over dingen of andere dingen doen. Dat we misschien weleens als Lot onze rechtvaardige ziel kwellen vanwege het moreel verval op bepaalde terreinen. Of herkennen we dat niet? Waar loop jij tegen aan op je werk, op school? Toenemend onbegrip voor het christelijk geloof misschien? Wie laat in deze tijd waarin je toch zelf je leven vormgeeft zijn/haar leven nog leiden door geloof, Bijbel, kerk?

Paulus heeft het over de gemeenschap met Zijn lijden doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig wordt. En wat heeft voor Jezus nu tot Zijn dood geleid? Uit Filippenzen 2 wordt duidelijk dat dat Jezus' dienstbaarheid is geweest. Zijn nederige dienstbaarheid heeft tot Zijn dood geleid. *Dienstbaarheid* heeft dus ook te maken met het delen in Jezus' lijden. Ja dienstbaarheid in het spoor van Jezus kan offers van ons vragen. Allereerst van onszelf, het offer van de zelfverloochening, hebben wij wat over voor Christus, hebben wij wat over voor een ander? Heb ik dat?

Ik denk aan wat nu gaande is in Oekraïne. We zien mensen dienstbaar zijn en soms ook met gevaar voor eigen leven. Dienstbaar zijn vraagt soms offers omdat je dan bereid bent niet aan het lijden van mensen voorbij te leven.

Dienstbaarheid kan ook moeilijk zijn omdat de zwakke krachten niet altijd gewaardeerd worden. De zwakke krachten van liefhebben, lief blijven hebben waar anderen al klaar zijn mensen. Liefhebben, vergevingsgezind zijn, het vraagt soms volhouden om die weg te gaan omdat mensen niet altijd die weg begrijpen.

Zo een aantal voorbeelden. En als we dan delen in Zijn lijden, dan schrijft Paulus in vs. 11 komen we tot de opstanding van de doden. Dus als we bereid zijn met Christus te lijden mogen we vervolgens uitzien naar onze eigen opstanding uit de doden zoals Christus ook in de weg van lijden tot Zijn opstanding kwam.

Nu, dat is dus allemaal gezegd voordat we bij vs. 12 komen. En dan lezen we dat vers nu nog een keer. "Niet dat ik *het* al verkregen heb of al volmaakt ben maar ik jaag ernaar om *het* ook te grijpen". Wat is dus dat *het*? Dat heeft dus te maken zeiden we met dat winnen van Christus, daar ziet hij naar uit naar die volledige omgang met Christus.

En het heeft te maken met zijn eigen opstanding uit de doden. Dus daar ziet hij naar uit naar die omgang met Christus en de opstanding van zijn lichaam uit de dood. En eigenlijk is dat ook nog weer hetzelfde want als hij mag opstaan met een vernieuwd lichaam kan hij Christus ontmoeten op de nieuwe hemel en aarde.

Nu dat was wel even wat uitleg, wat graven wat staat hier nu precies maar het is ook weer heel duidelijk denk ik. Wat willen we, willen we die omgang met Christus, willen we nu ook delen in Zijn opstandingkracht – dat is bemoedigend en hoopvol – en zijn we bereid te delen in Zijn lijden. Dat is wat hij de gemeente van Filippi voorhoudt. Dus eigenlijk de vraag hoe belangrijk is Christus voor ons, weten we wie Hij voor ons wil zijn, Hij die Zijn leven voor ons gaf, voor Paulus is Hij alles en ook welke impact mag het volgen van Christus hebben op ons leven?

En dan zegt hij dus in vs. 12 "niet dat het al volmaakt is". We leven nog in een tussentijd, ik zei daar al iets over. Maar hij jaagt er wel naar om het te grijpen, om dit straks te mogen hebben, die omgang met Christus in een verheerlijkt nieuw lichaam. En dan zegt hij er achteraan, "daartoe ben ik door Christus gegrepen" En dat is bemoedigend. Want dat jagen naar, dat volharden in het geloof, je kunt zomaar denken dat je dat allemaal zelf moet ophoesten. Dat je jezelf steeds maar weer moet optunen om op Christus gericht te zijn. En op zich is dat ook wel waar, Paulus zegt het zelf ook ik jaag ernaar, hij jaagt zichzelf op, hij maakt het ons niet te makkelijk, maar gelukkig staat er dus dit achter "daartoe ben ik ook door Christus gegrepen". Ons grijpen naar Christus, naar die prijs wordt voorafgegaan door Christus' grijpen van ons. Hij gaat ons vooraf. Dat is dat roemen in het kruis van Christus. Daarin ligt onze zekerheid. De zekerheid dat we eens die prijs zullen ontvangen ligt in dat eerst grijpen door Christus van ons.

Paulus weet heel goed van dat vastgrijpen door Christus van hem. Dat gebeurde op de weg naar Damacus. En zijn leven was totaal veranderd. Eerst vervolgde hij Hem, nu adoreert hij Hem. Totaal in de ban van Christus gekomen. "Want het leven is voor mij Christus". Zegt het ons iets, zijn we ook gegrepen door Christus? Om een misverstand weg te nemen, daarmee bedoel ik niet dat we dus allemaal een bijzondere ervaring moeten hebben gehad. Een Paulusbekering of een andere bijzondere ervaring. Dat kan wel maar ik bedoel wel zegt Christus ons iets, zegt Jezus ons iets? Jou? En wat is dat? Wat is het dat Jezus ons doet? En met ons doet? Dat moet toch wel iets zijn anders zaten we hier niet.

En nu hij door Christus gegrepen is, heeft hij nog maar één doel in zijn leven en dat is dus die prijs, om altijd bij Christus te zijn. Er staat in vs. 14: "Eén ding doe ik". We doen heel veel dingen. En zo gaan we vanmorgen *ook* naar de kerk. En straks doen we weer iets anders. En morgen doen we weer allerlei dingen. En zo kan het geloof één van de dingen zijn die we doen. Maar voor Paulus is dat niet zo, er is één ding dat er boven uit springt. Er is één rode lijn die door alles heen loopt. Zo is het ook voor ons belangrijk dat er een ding is in ons leven dat al die verschillende dingen in ons leven omvat, samenbindt en focust. Vandaar dat we zojuist zongen Ps. 86:6 "Neig mijn hart en voeg het saam". Want je kunt zo druk zijn met van alles en nog wat, je leven kunt zo gefragmentariseerd zijn, we zien dat in onze tijd dat met name jonge mensen op allerlei borden tegelijk moeten spelen – je kunt zoveel hebben dat je aandacht vraagt – maar dan horen we vandaag in die veelheid van de dingen van het leven er is 1 focus.

Er is één doel, wat is jouw doel in het leven? Je kunt van alles doen in je leven, allerlei doelen hebben, natuurlijk. maar voor Paulus is er dus één doel dat alles overstijgt en dat is Christus en het eens voor altijd bij Hem zijn.

En *daar* stemt hij heel zijn leven op af, alles wat niet meer past bij dat doel, laat hij achter. "Vergetend wat achter is" zoals die sporter zeiden we gefocust is op dat doel. Vergetend wat achter is, alles wat jou niet helpt om bij op Christus gericht te zijn, bij Hem te blijven, laat het achter, vergeet het, laat het los. Alles wat ons hindert om te geloven, laat het los als ballast, doe er afstand van en houd er afstand van. Dat loopt veel beter op de weg van het geloof.

En dan maakt hij dat ook nog concreet in dit gedeelte. Hoe zit dat leven er dan concreet uit voor Paulus? Want het kan zijn dat we dit gedeelte nog wat theoretisch vinden, een hele brij van woorden en daarom, hij sluit af met de vergelijking tussen twee beelden.

In vs. 19 en 20 schetst hij een contrast tussen twee manieren van leven. Allereerst spreekt hij over de vijanden van het kruis van Christus en voor hen geldt (19) "dat hun einde het verderf is, hun god is de buik en hun eer is in hun schande, zij bedenken aardse dingen."

Oei, dat kan wel dichtbij komen, misschien herkennen we dat, dat ook wij vol zijn van de dingen van deze wereld. Hoe is het eigenlijk voor ons? Spullen, dingen waar je genot uit haalt, "hun god is de buik" staat er hier, eten, drinken of andere dingen.

Enige tijd geleden spraken we over het YOLO-woord. You only live once, je leeft maar een keer, dus je moet alles uit het leven halen wat er in zit. Het leven als een citroen uitknijpen. Maar dat is het dan ook. En dat leven kan korter of langer duren maar er komt een einde aan.

Maar daartegenover plaatst Paulus iets anders, in vs. 20: "Ons burgerschap is echter *in de hemelen*". Ons burgerschap, ons burgerrecht vertaalt de NBV, u moet weten voor de gemeente van Filippi heeft dat een woord een bijzondere betekenis. Filippi was een Griekse stad met een bijzondere status, een stad die tot Romeinse kolonie was verklaard. Een stad werd bestuurd volgens de Romeinse wetgeving. En ook kreeg iedereen die in de stad geboren werd automatisch het Romeinse burgerrecht. Er woonden ook veel veteranen uit het Romeinse leger. Die bijzonder positie gaf ook voorrechten, zo betekende dat bij voorbeeld vrijstelling van bepaalde belastingen.

De Filippenzen waren dus eigenlijk Romeinse kolonisten, ze wonen in Griekenland maar zijn eigenlijk Romeinse staatsburgers. Nu met dat beeld speelt Paulus als hij zegt jullie gemeente van Filippi zijn eigenlijk hemelburgers ook al woon je op aarde. Jullie hebben het burgerrecht van de hemel gekregen. En net als dat voor die Romeinse kolonie Filippi geldt heeft dat voorrechten en verplichtingen. De verplichting is dat je dus leeft naar die hemelse wetgeving, dat Jezus Christus je Heer is. Je leeft op aarde natuurlijk daar is ook niets mis mee maar je laat je bepalen door Christus. Dat is op wie je let, dat is je oriëntatiepunt, hoe is dat voor ons, waar laat je jij door bepalen, leiden?

En tegelijk is dat ook een voorrecht. En dat wordt duidelijk uit hoe Paulus daarover schrijft "ons burgerschap is echter in de hemelen" waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten. De Redder. Het woord dat hier wordt gebruikt voor Zaligmaker is hetzelfde woord als waarmee de keizer werd aangeduid. Wij dienen niet de keizer, wij dienen niet de wereld maar de Heer die wij verwachten. Die wij verwachten, het is blijkbaar goed om die Heer te dienen. Want we verwachten Hem, we zien naar Hem uit, ja hoe is dat voor ons? Want dat steeds weer de lijn bij Paulus dat hij Christus verwacht, dat Hij uitziet naar Zijn komst.

Paulus schetst ons het beeld van dat leven als hemelburgers op aarde. Bekend is een brief uit de 2^e eeuw gericht aan een zekere Diognetus die vertolkt hoe dat vreemdelingschap van een christen, dat pelgrim zijn er uit ziet:

"Ze wonen in hun eigen land, maar als vreemdelingen. Ze delen in alles mee als burgers, maar hebben alles te lijden als vreemdelingen. Elk vreemd land is hun vaderland en elk land is hun vreemd. Ze trouwen als ieder ander. Ze krijgen kinderen, maar leggen hun nageslacht niet ten vondeling. Ze delen hun tafel, maar niet hun bed. Ze leven 'in het vlees' maar niet 'naar het vlees'. Ze gehoorzamen de vastgestelde wetten, maar in hun eigen leven overtreffen ze de wetten.."

Wat Paulus schrijft in vs. 19 en 20 is een spiegel, waar zetten wij onze zinnen op, waar is ons hoofd vol van, waar is ons hart vol van? Maar het is ook een bemoediging, er is er Een die gaat over alle dingen, onze Here Jezus Christus, Hij is de echte Machthebber en dat wordt ook duidelijk uit vs. 21 waar we lezen dat de Heer Jezus ons vernederd lichaam veranderen kan zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam"

Dit leven is niet alles. Het mag een vervolg krijgen. Ons lichaam gelijkvormig aan het opstandinglichaam van Jezus. Hoe precies dat weten we niet Maar wel zo dat Christus en u, Christus en jij een vergelijkbaar lichaam zullen hebben. Dat is het belangrijkste, waarom? Blijf nog wel even dicht bij dit gedeelte, waarom is dat zo belangrijk zodat je altijd met Christus kunt omgaan. Daarvoor heb je een vergelijkbaar lichaam nodig.

Blijf dus standvastig zo sluit Paulus af in 4:1. Dan kom je tot je doel. Want het grote doel van je leven reikt verder dan dit leven alleen. Dat is het grote perspectief vanmorgen. Maar grijp het ook. Maar je bent ook gegrepen toch. Hiertoe ben je voorbestemd zegt Paulus ergens anders. Houd dit voor ogen, mijn doel is Christus winnen, ik blijft niet hangen in het verleden, ik mag verder kijken dan alleen de dingen van deze aarde, mijn toekomst is in de hemel waar Christus is. Daar ligt mijn hart. Want Hij heeft het gestolen. Amen.